

Atacs vandàlics al Vendrell

written by Olga Sànchez i Centeno | 28 de maig de 2018

Els atacs vandàlics van ocórrer en la matinada del dissabte, entre les 2.30 i 5 hores, enmig de la celebració de la Copa d'Europa. Algunes cases del carrer de la Cristina Baixa del Vendrell van ser pintades amb esprai negre, algunes amb símbols feixistes com la creu celta o l'esvàstica, tot i que la majoria no estaven ben fetes.

Diumenge matí, dia de la bicicleta al Vendrell, els veïns d'aquest carrer i d'altres del voltant es van despertar inquiets i indignats per aquest acte vandàlic a algunes propietats privades. Moltes persones, alienes al barri, miraven sorpresos i no donaven crèdit a què estaven veient. Totes les cases afectades tenen una estelada penjada o bé un domàs on posa democràcia, també hi ha una casa afectada sense cap distintiu polític, que ha sigut pintada amb una creu celta.

Per tot plegat, aquestes pintades donen a entendre que hi ha veïns que estan marcats com a ciutadans de segona, per la intolerància de persones que no respecten la diversitat d'opinió ni de pensament. O bé es pensa com ells, o millor, no pensar. L'estratègia de la por és una manera de fer que els ciutadans afectats es reprimeixin, o bé es tornin violents i facin el mateix que aquestes persones intolerants. Però els veïns afectats no cauran en aquest parany. Els veïns han parlat i han acordat fer una denúncia col·lectiva als Mossos d'esquadra. També demanen més vigilància al carrer, que l'Ajuntament ho condemni i que s'impliqui en la neteja i els desperfectes causats.

Aquests fets han ocorregut enmig d'una onada de vandalisme a propietats privades i a persones físiques, per diferents poblacions de Catalunya. De fet, han succeït el mateix dia que una manifestació a la plaça Sant Jaume de Barcelona que exigia

la retirada del llaç groc de la façana de l'ajuntament de Barcelona, hagi provocat situacions molt tenses, o com diuen, tumultuoses, amb violència verbal i física i s'hagi ferit un policia local.

Cal distingir el joc que hi ha en els espais públics de posar i treure llaços, creus, etc., i els delictes contra propietats privades i contra persones físiques. La pregunta és: fins quan? Hi haurà institucions públiques com els Ajuntaments que condemnaran i s'implicaran en les denúncies d'aquests actes vandàlics contra persones o propietats particulars per un conflicte polític i de llibertat d'expressió? Hi haurà una política de qualitat democràtica que sàpiga vehicular aquesta violència exercida contra els particulars? Tot quedarà impune fent que el vandalisme s'expandeixi i creixi? En cas de ser així, podríem estar parlant de violència estatal amb un exèrcit ciutadà al carrer? Són preguntes que aquests veïns de Cristina Baixa i molts ciutadans de Catalunya ara mateix s'estan fent.

Mural ANC

Casa afectada

Casa afectada

Casa afectada

Casa afectada